

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของการพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน ศึกษาการพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชนตามการรายงานของนักศึกษา และความคิดเห็นของอาจารย์ ตามแนวทฤษฎีการพัฒนานักศึกษาของซิกเกอร์ริง (Chickering 1974) ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของนักศึกษา
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชน ตามแนวทฤษฎีการพัฒนานักศึกษาของซิกเกอร์ริง ทั้ง 7 ด้านตามการรายงานของนักศึกษา
- ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน
- ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชน
- ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของอาจารย์
- ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชน ตามแนวทฤษฎีการพัฒนานักศึกษาของซิกเกอร์ริงทั้ง 7 ด้าน
- ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชน
- ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชน

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย เอกชนในเรื่อง การพัฒนา นักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชน โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ระยะ ตามการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ตลอดจนการ เปลี่ยนประเภทของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน จากวิทยาลัย-เอกชน เป็นมหาวิทยาลัย เอกชน มีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนา นักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชน ตั้งแต่ระยะเริ่มแรกของการจัดตั้งวิทยาลัย เอกชน ในปี พ.ศ. 2512 จนถึง ปี พ.ศ. 2521

ระยะที่ 2 การพัฒนา นักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชน ตั้งแต่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา เอกชน พุทธศักราช 2522 ซึ่งเป็นระยะที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ขยายสาขาวิชาและ เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษา เอกชน จากวิทยาลัย เอกชน เป็นมหาวิทยาลัย เอกชน ตั้งแต่ พ.ศ. 2522 จนถึง พ.ศ. 2530 ผู้วิจัยจะนำเสนอ เป็นระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนา นักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชน ระหว่าง พ.ศ. 2512 - 2521 ตั้งแต่วิทยาลัย เอกชนได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัย เอกชน พุทธศักราช 2512 เป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มากและกว้างขวางยิ่งขึ้นแก่นักศึกษา เนื่องจากมีผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพิ่มสูงขึ้น แต่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีขีดจำกัดในการรับนักศึกษาเข้าเรียนคือ ถึงแม้ว่ารัฐได้พยายามขยายการรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้นแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างพอเพียง ดังมีสาระที่สำคัญต่อไปนี้

1) สภาพแวดล้อมทางด้านวิชาการ ในระยะแรกเริ่มของการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัย เอกชน พุทธศักราช 2512 หลักสูตรของวิทยาลัย เอกชนที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ ให้เปิดดำเนินการสอนนั้น ส่วนใหญ่มุ่งเน้นด้านสาขาวิชา บริหารธุรกิจ การบัญชี และ เศรษฐศาสตร์ เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรและดำเนินการสอนได้ไม่สูงกว่า 3 ปีแรกของมหาวิทยาลัยของรัฐ และให้อยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ แบบโรงเรียนราษฎร์ ต่อมาในปี พ.ศ. 2514 คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับหลักการให้วิทยาลัย-เอกชนดำเนินการสอนมากกว่า 3 ปี และเปิดสอนจนถึงระดับปริญญาได้ (ทบทวนมหาวิทยาลัย 2520: 3) นักศึกษาที่เข้าศึกษาในวิทยาลัย เอกชน จะต้องสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือเทียบเท่า และสามารถผ่านการสอบคัดเลือกของวิทยาลัย นักศึกษาส่วนใหญ่ได้เลือก

เรียนในสาขาวิชาที่ตนมีความถนัดและมีความสนใจ หลักสูตรของวิทยาลัยมุ่งสนองความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม กิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งเน้นการปฏิบัติและฝึกอบรมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในวิชาบริหารธุรกิจแบบสากล เตรียมตัวประกอบอาชีพตามสาขาวิชาที่ได้เรียน และสามารถปรับตนเองให้เข้ากับสภาพสังคมได้ (ธนู แสงศักดิ์, สัมภาษณ์) ความพร้อมทางด้านวิชาการของวิทยาลัย เอกชนในระยะแรกยังมีไม่สูงนัก วิทยาลัย เอกชนประสบปัญหาทางด้านคณาจารย์และอาคารสถานที่ แต่วิทยาลัย เอกชนก็สามารถบริหารงานด้านวิชาการไปด้วยดีและมีคุณภาพ ทั้งนี้ เนื่องจากวิทยาลัย เอกชนได้รับการสนับสนุนจากคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยของรัฐและบุคลากรผู้ทรงคุณวุฒิและประสบการณ์จากหน่วยงานของภาคเอกชนมาช่วยดำเนินการทั้งทางด้านการเรียนการสอน การฝึกงาน และรวมทั้งกิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมการเรียนการสอนของวิทยาลัย เอกชนมุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพส่วนตัวและวงการค้าธุรกิจมากกว่ามุ่งเข้ารับราชการแต่เพียงอย่างเดียว (ปัจจุย บุนนาค, สัมภาษณ์)

2) สภาพแวดล้อมทางการบริหาร ในการบริหาร

วิทยาลัย เอกชนแต่ละแห่งนั้น คณะกรรมการวิทยาลัย เป็นผู้กำหนดนโยบายและแนวทางการบริหาร คณะกรรมการดังกล่าวประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทางธุรกิจ ไม่น่ากว่า 5 คน ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ 1 คน การบริหารงานของวิทยาลัยจะต้องยึดถือและปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัด ตลอดจนข้อบังคับต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ (ทบวงมหาวิทยาลัย 2520: 2) วิทยาลัย เอกชนให้ความเอาใจใส่ต่อระเบียบวินัยของนักศึกษา การแต่งกาย กิริยามารยาทและกิจกรรมตลอดจนบริการด้านต่าง ๆ จัดบริการด้านสุขภาพ การยกเว้นและผ่อนผันทหารให้แก่นักศึกษา และจัดทำบัตรลดราคาค่าโดยสารรถไฟ (ธนู แสงศักดิ์, สัมภาษณ์) สำหรับบริการด้านการให้คำปรึกษาและการแนะแนวด้านอาชีพยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร เนื่องจากวิทยาลัย เอกชนมีข้อจำกัดทางด้านงบประมาณและอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่ นักศึกษาเมื่อประสบปัญหาด้านการเรียนหรือปัญหาส่วนตัว มักจะปรึกษากับเพื่อนหรือแก้ปัญหาด้วยตนเอง เป็นส่วนใหญ่ (กาญจนา บุรณะพิมพ์, สัมภาษณ์) สวัสดิการและบริการด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านหอพักนักศึกษายังไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารวิทยาลัยอย่างจริงจัง

3) สภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่ วิทยาลัย เอกชน

ส่วนใหญ่อยู่ใน เขตกรุงเทพมหานคร มีทำเลที่ตั้งใกล้แหล่งชุมชนและการคมนาคมที่สะดวก ทั้งนี้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการเดินทางของนักศึกษา และคณาจารย์ แต่เนื่อง

จากที่ดินใน เขตกรุง เทพมหานครมีราคาสูง ประกอบกับวิทยาลัย เอกชนในระยะแรกของการก่อตั้ง นั้นมีการลงทุนค่อนข้างจำกัด ทำให้ไม่สามารถจัดหาเนื้อที่เพื่อการก่อสร้างวิทยาลัย อาคารเรียน และสนามกีฬาได้อย่างกว้างขวางพอเพียง สนามกีฬาที่จัดไว้จึงต้องมีขนาดปานกลางและใช้สอย ร่วมกันระหว่างบาสเกตบอล เทนนิส และตะกร้อ วิทยาลัยได้พยายามใช้อาคารเรียนและ หอพักที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่าที่สุด (ปัจฉิม มุนานาค, สัมภาษณ์) แม้ว่าวิทยาลัย เอกชนจะมีอาคารสถานที่ไม่กว้างขวางและ เพียงพอเท่าไรนัก แต่ก็ยังให้ความสำคัญ เกี่ยวกับการพัฒนาด้านความรู้และวิชาการของนักศึกษา โดยการจัดตั้งห้องสมุดของวิทยาลัย เพื่อ ให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม (อรุณ ทองคอน เหมือน, สัมภาษณ์)

4) สภาพแวดล้อมทางด้านการจัดกิจกรรม กิจกรรมที่ได้รับ ความสนับสนุนจากนักศึกษาและผู้บริหารวิทยาลัย เอกชน ได้แก่ กิจกรรมทางวิชาการและกิจกรรม เสริมหลักสูตร เช่น การจัดนิทรรศการ การจัดบริการด้านข้อมูลสารสนเทศ การจัดได้วาท การจัดการแข่งขันกีฬภายในวิทยาลัย การจัดพิธีกรรมในวันสำคัญของชาติ และกิจกรรมบำเพ็ญ ประโยชน์ด้านต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาได้มีการพัฒนา ตนเองในทุกด้าน ได้รู้จักคุ้นเคยกัน เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและสันติ (อรุณ ทองคอน เหมือน, สัมภาษณ์) การจัดกิจกรรมได้รับการพัฒนาและสนับสนุนอย่างแพร่หลายมาโดย ลำดับ นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้นและขยายออกไปในวงกว้าง ในช่วงปิดภาคเรียน ฤดูร้อนนักศึกษาได้รับการสนับสนุนให้บำเพ็ญประโยชน์คือส่วนรวมโดยการออกไปพัฒนาชนบทใน ห้องถิ่นที่ห่างไกลและทุรกันดาร ในรูปของโครงการต่าง ๆ จนกระทั่งใน ปี พ.ศ. 2519 การจัดกิจกรรมของนักศึกษาภายนอกวิทยาลัยได้ระงับลงชั่วคราว ตามคำสั่งของหัวหน้าคณะ ปฏิรูปการปกครองแผ่นดินที่ 42/2519 ลงวันที่ 21 ตุลาคม 2519 และยังมีผลทำให้กิจกรรม ด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาได้รับการกวัดขั้นและควบคุมดูแลอย่าง เคร่งครัดจากวิทยาลัย (อาทร ชนเห็นชอบ, สัมภาษณ์) กิจกรรมภายหลังจาก ปี พ.ศ. 2519 ส่วนใหญ่วิทยาลัย เป็นผู้จัดให้แก่นักศึกษา และได้จำกัดขอบเขตของกิจกรรมแต่เพียงภายในวิทยาลัยและรวมทั้งละ เว้น การจัดกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบต่อด้านการ เมืองและลัทธิการปกครอง (ธนู แสงศักดิ์, สัมภาษณ์) ทำให้นักศึกษาไม่มีโอกาสได้แสดงออกอย่างเต็มที่ การพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิด ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำและความรับผิดชอบจึงอยู่ภายในขอบ เขตที่กำหนด เท่านั้น

ระยะที่ 2 การพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน ระหว่าง พ.ศ.

2522 - 2530 เป็นช่วงที่ได้มีการประกาศยกเลิกพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พุทธศักราช 2512 โดยใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พุทธศักราช 2522 บังคับแทน เป็นระยะที่วิทยาลัยเอกชนได้มีการพัฒนาและขยายขอบเขตของภารกิจเพิ่มสูงขึ้น เปิดดำเนินการสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ สามารถจัดการศึกษาได้ตั้งแต่ปริญญาตรีและสูงกว่า และรวมทั้งได้มีการอนุญาตให้เปลี่ยนประเภทสถาบันการศึกษาเอกชน จากวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัย มีสาระสำคัญ ดังนี้

1) สภาพแวดล้อมทางด้านวิชาการ พระราชบัญญัติวิทยาลัย-เอกชน พุทธศักราช 2512 กำหนดภารกิจในการจัดการศึกษาของวิทยาลัย เอกชนในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้ไม่สูงกว่าปริญญาตรี และสถานศึกษามีฐานะ เป็นวิทยาลัย เอกชน ทำให้ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของเอกชน จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พุทธศักราช 2522 เพื่ออำนวยความสะดวกให้วิทยาลัยเอกชน สามารถบริหารและดำเนินการกิจทั้งทางด้าน การสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อย่างมีศักดิ์และสิทธิ์ เท้าเทียมมหาวิทยาลัยของรัฐทุกประการ และสามารถเสนอขอ เปลี่ยนประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นมหาวิทยาลัย วิทยาลัยและสถาบัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงขอบข่ายของภารกิจและการขยายตัวของสถาบัน รัฐเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยเอกชนสามารถจัดการสอนได้จนถึงระดับปริญญา เอก และรวมทั้งอนุญาตให้อาจารย์จากมหาวิทยาลัยของรัฐไปช่วยสอนบางสาขาวิชาในมหาวิทยาลัย เอกชน ได้ (อาทร ชนเห็นชอบ, สัมภาษณ์) มหาวิทยาลัยเอกชนได้มีการพัฒนาด้านวิชาการสูงมากขึ้นโดยลำดับ มีการจัดตั้งคณะและภาควิชาเพิ่มขึ้นและรวมทั้งเปิดดำเนินการสอนในหลักสูตรต่าง ๆ หลายสาขาวิชา ปัจจุบันหลักสูตรที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย เอกชน ระดับปริญญาตรีจำนวน 53 สาขาวิชา จำแนกเป็น สาขาวิชาสังคมศาสตร์ 13 สาขาวิชา บริหารธุรกิจ 17 สาขาวิชา มนุษยศาสตร์ 12 สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ 8 สาขาวิชา การพยาบาล 2 สาขาวิชา และศิลป 1 สาขาวิชา (ทบวงมหาวิทยาลัย 2529: 3) การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเอกชนนั้น มหาวิทยาลัยได้ตั้งเกณฑ์การวัดผลไว้ค่อนข้างสูง นักศึกษาจึงต้องหมั่นศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ทั้งภายในและนอกสถาบันการศึกษานโยบายของมหาวิทยาลัย เอกชนมุ่งหวังที่จะ เสริมสร้างนักศึกษาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าและมีประสิทธิภาพแก่สังคมและประเทศชาติ (ปัจฉิม บุนนาค, สัมภาษณ์) การผลิตบัณฑิต เพื่อให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน และความต้องการของสังคม นับ เป็นเป้าหมายที่สำคัญของมหาวิทยาลัย-เอกชน (เอกชาติ สมพงษ์, สัมภาษณ์)

2) สภาพแวดล้อมทางการบริหาร การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเอกชน ตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พุทธศักราช 2522 กำหนดให้มีอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเอกชนให้ เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยและมติของสภามหาวิทยาลัย และจะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่ตามที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมอบหมาย ในส่วนความรับผิดชอบด้านกิจการนักเรียนนั้น รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและผู้อำนวยการสำนักงานกิจการนักศึกษาเป็นผู้กำกับดูแลและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ความช่วยเหลือ นักศึกษาในด้านบริการ สวัสดิการ และส่งเสริมกิจกรรมด้านต่าง ๆ ที่จะเอื้อให้นักศึกษาได้มีการพัฒนาทางด้านสติปัญญา จิตใจ ร่างกาย อารมณ์และสังคม โครงสร้างการบริหารงานเกี่ยวกับ กิจการนักศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมีความเหมาะสมต่อการดำเนินงานมาก โดยเฉพาะอาจารย์และบุคลากรในฝ่ายมีความคล่องตัวในการทำงานสูง และมีการปรับปรุงระบบงานให้เหมาะสมและเอื้อต่อการพัฒนานักศึกษามาก (กาญจนา บุรณะพิมพ์, สัมภาษณ์) มหาวิทยาลัยถือเป็นหน้าที่อันสำคัญที่จะจัดบริการและสวัสดิการด้านต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีทักษะ ประสบการณ์อย่าง เพียงพอ เช่นการจัดร้านค้าในรูปสหกรณ์ การจัดตั้งบริษัทจำลองภายในมหาวิทยาลัย การให้บริการถ่ายเอกสาร รับประทานอาหารจัด ทูบการศึกษา และการประชาสัมพันธ์แหล่งงาน (เอกชาติ สมพงษ์, สัมภาษณ์)

3) สภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่ จำนวนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชนได้เพิ่มสูงขึ้นทุกปี มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องพัฒนาทั้งบุคลากรและอาคารสถานที่ เพื่อรองรับจำนวนนักศึกษาและความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย เอกชน มหาวิทยาลัยได้ขยายสาขาการเรียนการสอนในระดับที่สูงขึ้น เพิ่มการจัดตั้งคณะ ภาควิชา ตลอดจนอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องสมุด และห้องปฏิบัติการให้เพียงพอ (ปิ๋จจัย บุนนาค, สัมภาษณ์) นอกจากนี้มหาวิทยาลัยได้ขยายวิทยาเขตของตนเพิ่มขึ้นทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เช่น มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยพายัพ และมหาวิทยาลัยศรีปทุม เป็นต้น (สินธะวา ความศิษฐ์, สัมภาษณ์) มหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงสภาพแวดล้อมและอาคารสถานที่ ซึ่งมีอิทธิพลสูงต่อการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษาในด้านต่าง ๆ จึงได้มีการจัดบริเวณ ม้านั่ง สวนหย่อม และปรับปรุงอาคารเรียนให้สะอาด สวยงาม และเป็นระเบียบ ให้เป็นที่พอใจแก่นักศึกษาและอาจารย์ (อรุณ ทองคอนเหมือน, สัมภาษณ์)

4) สภาพแวดล้อมทางด้านการจัดกิจกรรม กิจกรรมของมหาวิทยาลัยประกอบด้วย ด้านกีฬา ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านนักศึกษาสัมพันธ์ . ในแต่ละฝ่ายจะมีชมรมในสังกัด ส่วนใหญ่จะเป็นชมรมในสังกัดฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ สำหรับฝ่ายกีฬาและศิลปวัฒนธรรมมีชมรมในสังกัดน้อย ส่วนกิจกรรมที่จัดในสาขาวิชาจะไม่ขึ้นกับฝ่ายสโมสร แต่จะมีฝ่ายกิจการนักศึกษารับผิดชอบดูแล (กาญจนา บุรณะพิมพ์, สัมภาษณ์) การแบ่งประเภทของกิจกรรมออกเป็น 4 ประเภทนี้ เป็นการแบ่งตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด นักศึกษาให้ความสนใจกิจกรรมด้านอาสาพัฒนามาก และทบวงมหาวิทยาลัยได้สนับสนุนโดยจัดสรรงบประมาณเพื่อกิจกรรมอาสาพัฒนาด้วย (ลินธะวา ความดิษฐ์, สัมภาษณ์) การจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ นอกจากจะให้ประโยชน์แก่สังคมโดยส่วนรวมแล้วยังเป็นการพัฒนานักศึกษาโดยตรงอีกด้วย ทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ ได้เรียนรู้การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เรียนรู้การปรับปรุงบุคลิกภาพและเพิ่มความสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคม

จึงกล่าวได้ว่า สภาพทั่วไปของมหาวิทยาลัยเอกชนได้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนานักศึกษาซึ่งมิได้จำกัดอยู่แต่ทางด้านความรู้และวิชาชีพเท่านั้น แต่รวมไปถึงด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคม ตลอดจนความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคมและความสำนึกที่จะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ประเทศชาติอีกด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของนักศึกษา

ตารางที่ 2 สถานภาพของนักศึกษา

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศของนักศึกษา		
ชาย	127	42.10
หญิง	175	57.90
รวม	302	100.00
2. อายุของนักศึกษา		
น้อยกว่า 18 ปี	1	0.30
18 - 21 ปี	107	35.40
22 - 24 ปี	172	57.00
มากกว่า 24 ปี	22	7.30
3. น้ำหนักของนักศึกษา		
น้อยกว่า 40 กิโลกรัม	8	2.60
40 - 49 กิโลกรัม	128	42.40
50 - 59 กิโลกรัม	90	29.80
ตั้งแต่ 60 กิโลกรัมขึ้นไป	76	25.20
4. ส่วนสูงของนักศึกษา		
น้อยกว่า 150 เซนติเมตร	7	2.30
150 - 154 เซนติเมตร	39	12.90
155 - 159 เซนติเมตร	70	23.10
160 - 164 เซนติเมตร	59	19.50
165 - 170 เซนติเมตร	65	21.10
ตั้งแต่ 170 เซนติเมตรขึ้นไป	62	20.50

จากตารางที่ 2 พบว่า

1. เพศ นักศึกษาที่ตอบแบบประเมินตนเองเป็นนักศึกษาชาย 127 คน คิดเป็นร้อยละ 42.10 และเป็นนักศึกษาหญิง 175 คน คิดเป็นร้อยละ 57.90
2. อายุ นักศึกษาที่มีอายุระหว่าง 22 - 24 ปี มากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 172 คน หรือร้อยละ 57.00 รองลงมามีอายุระหว่าง 18 - 21 ปี มีจำนวน 107 คน (ร้อยละ 35.40) และอายุน้อยกว่า 18 ปี จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.30)
3. น้ำหนัก นักศึกษามีน้ำหนักระหว่าง 40 - 49 กิโลกรัมมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 128 คน หรือร้อยละ 42.40 รองลงมามีน้ำหนักระหว่าง 50 - 59 กิโลกรัม มีจำนวน 90 คน (ร้อยละ 29.80) และน้ำหนักน้อยกว่า 40 กิโลกรัม มีน้อยที่สุด จำนวน 8 คน (ร้อยละ 2.60)
4. ส่วนสูง นักศึกษามีส่วนสูงระหว่าง 155 - 159 เซนติเมตร มากที่สุด มีจำนวน 70 คน หรือร้อยละ 23.10 รองลงมามีส่วนสูงระหว่าง 165 - 170 เซนติเมตร จำนวน 65 คน (ร้อยละ 21.10) ตั้งแต่ 170 เซนติเมตรขึ้นไป มีจำนวน 62 คน (ร้อยละ 20.50) และส่วนสูงน้อยกว่า 150 เซนติเมตร มีน้อยที่สุด จำนวน 7 คน (ร้อยละ 2.30)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การพัฒนา นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน ตามแนวทฤษฎีการพัฒนา
 นักศึกษาของซิคเกอร์ทั้ง 7 ด้าน ความการรายงานของนักศึกษา การพัฒนาทางอารมณ์
 มีข้อความที่มีความหมายเชิงนิเสธ (Negative) ได้แก่ข้อ 6, 7, 8, 9, 10 และ
 11 ผู้วิจัยได้แปลงให้เป็นคะแนนกลับแล้ว (Reverse Score)

ผลการวิเคราะห์ได้เสนอในตารางที่ 3 - 9 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 การพัฒนาสมรรถภาพ

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
1. ข้าพเจ้าสนใจไม่หาความรู้เพิ่มเติมและติดตามความเคลื่อนไหวด้านวิชาการในสาขาที่ข้าพเจ้าศึกษาอยู่	3.60	.73
2. ข้าพเจ้ารักการอ่านหนังสือ สามารถอ่านได้ทุกประเภท	3.52	.90
3. ข้าพเจ้าสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	3.45	.64
4. ข้าพเจ้ามีความสามารถเขียนอธิบายความรู้ และความคิดเห็นได้	3.40	.69
5. ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นในการอภิปรายและโต้ตอบอย่างมีเหตุผล	3.12	.85
6. ข้าพเจ้าสามารถใช้มือในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว	3.71	.79
7. ข้าพเจ้ารักษาสุขภาพของคนเป็นอย่างดี	3.99	.80
8. ข้าพเจ้าสามารถจัดการและดำเนินงานได้อย่างสอดคล้องกับสถานการณ์	3.38	.62
9. ข้าพเจ้าสามารถประสานความคิดที่หลากหลายของกลุ่มเพื่อนและนำแนวความคิดไปปฏิบัติได้	3.42	.70
ค่าเฉลี่ย	3.51	.41

จากตารางที่ 3 นักศึกษามีการพัฒนาสมรรถภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) ข้อที่
นักศึกษารายงานมากที่สุดคือ นักศึกษารักษาสุขภาพของคนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมา
คือ นักศึกษาสามารถใช้มือในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 3.71$) และ
น้อยที่สุดคือ นักศึกษากลับแสดงความคิดเห็นในการอภิปรายและโต้ตอบอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 3.12$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 การพัฒนาอารมณ์

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
1. ข้าพเจ้าสามารถควบคุมตนเองไม่ให้มีปฏิกริยารุนแรง เมื่อถูกคนอื่นทำท่าย	3.42	.94
2. ข้าพเจ้าสามารถระงับอารมณ์ได้ เมื่อถูกผู้อื่นติเตียนหรือกล่าวหา	3.43	.88
3. ข้าพเจ้า เริ่มมีเกณฑ์ค่อนข้างชัดเจนในการ เลือกบุคคลที่จะ เป็นคู่ครองของข้าพเจ้าในอนาคต	3.64	1.04
4. ข้าพเจ้าตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วตามความรู้สึกนึกคิดของข้าพเจ้า	3.69	.75
5. ข้าพเจ้าสามารถทำงานและ เกี่ยวข้องกับคนที่ข้าพเจ้าเกลียด	2.71	.92
* 6. เมื่อผู้อื่นโจมตีความคิด เห็นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าระงับความรู้สึก ที่อยากโต้แย้งไม่คอยได้	3.21	.87
* 7. ข้าพเจ้าแอบชอบเพื่อนต่างเพศ และคิดถึง เขาตลอดเวลา	2.50	1.17
* 8. ข้าพเจ้ามักจะแสดงสีหน้าท่าทางหรืออาจทำลายสิ่งของที่อยู่ไกลเมื่อข้าพเจ้าโกรธ	2.44	1.17
* 9. ข้าพเจ้ายังมีอารมณ์เห่อผินอยู่ และบางครั้งก็นิยมชมชื่นไปกับ นักร้องหรือนักแสดงที่มีชื่อเสียง	2.67	1.13
* 10. ข้าพเจ้ามักจะโลเล เปลี่ยนใจง่าย และลังเลที่จะตัดสินใจ	2.83	1.10
* 11. ข้าพเจ้ามักจะคิดมาก ชอบเก็บเรื่องต่าง ๆ มาคิดทำให้เสียใจ และน้อยใจอยู่เสมอ	3.13	1.07
ค่าเฉลี่ย	3.06	.40

* ข้อความที่มีความหมายเชิงนิเสธ (Negative) ได้แปลงให้เป็นคะแนนผกกลับแล้ว (Reverse Score)

จากตารางที่ 4 นักศึกษามีการพัฒนาอารมณ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$)
ข้อที่นักศึกษารายงานมากที่สุดคือ นักศึกษาตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง
($\bar{X} = 3.69$) รองลงมาคือ นักศึกษาเริ่มมีเกณฑ์ค่อนข้างชัดเจนในการเลือกบุคคลที่จะเป็นคู่
ครองของนักศึกษาในอนาคต ($\bar{X} = 3.64$) และน้อยที่สุดคือ นักศึกษามักจะแสดงสีหน้าท่าทาง
หรืออาจทำลายสิ่งของที่อยู่ใกล้ เมื่อนักศึกษาโกรธ ($\bar{X} = 2.44$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง

ข้อความ	\bar{X}	S. D.
1. ข้าพเจ้ากล้าแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน	2.99	.87
2. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในความคิดและการกระทำของตนเอง	3.72	.81
3. ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าการตัดสินใจของตนเองนั้นถูกต้อง	3.35	.73
4. ข้าพเจ้าชอบค้นคว้าและทำรายงานด้วยตนเอง	3.16	.94
5. ข้าพเจ้าสามารถจัดสรรเงินในแต่ละเดือนอย่างพอเพียงโดยไม่ต้องรบกวนผู้อื่น	3.36	1.16
6. เมื่อข้าพเจ้าตัดสินใจแล้ว ข้าพเจ้าไม่เปลี่ยนใจ	3.45	.81
7. ข้าพเจ้าจะคิดอย่างมีเหตุผลและรอบคอบก่อนการตัดสินใจ	3.48	.85
8. ข้าพเจ้ามีความเป็นตัวของตัวเอง	3.91	.78
9. เมื่อมีปัญหาข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองมากกว่าจะพึ่งพาบิดา มารดาหรือเพื่อนฝูง	3.41	.83
10. เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงาน ข้าพเจ้าจะรับผิดชอบ	4.13	.79
11. ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่เพียงพอไม่จำเป็นต้องให้ผู้อื่นมาดูแล	3.24	.92
ค่าเฉลี่ย	3.47	.46

จากตารางที่ 5 นักศึกษามีการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) ข้อที่นักศึกษารายงานมากที่สุดคือ เมื่อนักศึกษาได้รับมอบหมายให้ทำงานนักศึกษาก็จะรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.13$) รองลงมาคือ นักศึกษามีความเป็นตัวของตัวเอง ($\bar{X} = 3.91$) และน้อยที่สุดคือ นักศึกษากล้าแสดงความคิดเห็นในห้องเรียน ($\bar{X} = 2.99$)

ตารางที่ 6 การพัฒนาความมีเอกลักษณ์

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
1. ข้าพเจ้าเริ่มมีความคิด ความเชื่อและอุดมคติเป็นของตัวเอง	3.86	.74
2. ข้าพเจ้ามีแบบฉบับและลีลาในการพูดเป็นของตัวเอง	3.84	.73
3. ข้าพเจ้ามีบุคลิกภาพ ท่าทาง การแต่งกายที่แสดงถึงเอกลักษณ์ ของตนเอง	3.91	.77
4. ข้าพเจ้ามีการพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเอง	3.61	.79
5. ข้าพเจ้าลอกเลียนแบบบุคคลที่ข้าพเจ้าชื่นชอบพัฒนาเป็น เอกลักษณ์ ของตนเอง	2.65	1.07
6. ข้าพเจ้ามีค่านิยมเป็นของตัวเอง	3.72	.77
7. ข้าพเจ้าแสดงพฤติกรรมแต่งกายและไว้ทรงผมได้เหมาะสม กับเพศของตน	3.96	.81
8. ข้าพเจ้าเข้าใจลักษณะนิสัยและความประพฤติกของตนเอง	3.98	.82
ค่าเฉลี่ย	3.69	.44

จากตารางที่ 6 นักศึกษามีการพัฒนาความมีเอกลักษณ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$)

ข้อที่นักศึกษารายงานมากที่สุดคือ นักศึกษาเข้าใจลักษณะนิสัยและความประพฤติกของตนเอง ($\bar{X} = 3.98$) รองลงมาคือ นักศึกษาแสดงพฤติกรรมแต่งกายและไว้ทรงผมได้เหมาะสมกับเพศของตน ($\bar{X} = 3.96$) และน้อยที่สุดคือ นักศึกษาลอกเลียนแบบบุคคลที่นักศึกษารักชอบพัฒนาเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ($\bar{X} = 2.65$)

ตารางที่ 7 การพัฒนาความมีอิสระในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
1. ข้าพเจ้าสามารถแยกแยะเพื่อนที่ดีและเพื่อนที่ไม่ดีได้	4.11	.76
2. ข้าพเจ้ามีเพื่อนมากทั้งในสถาบันและที่อื่น ๆ	3.75	.86
3. ข้าพเจ้าชอบงานสังคมเพื่อจะได้รู้จักคนเพิ่มขึ้น	3.54	1.01
4. ข้าพเจ้ายอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล	3.95	.78
5. ข้าพเจ้าสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นทั้งในและนอกสถาบัน	3.76	.81
6. ข้าพเจ้ามีอิสระในการเลือกคบคนที่ข้าพเจ้าพอใจ	4.16	.84
7. ข้าพเจ้ามีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับคนทั่วไป	3.97	.82
8. เวลาไปงานรื่นเริง ข้าพเจ้าสามารถพูดคุยกับคนที่ไม่รู้จักได้	3.57	.95
9. ข้าพเจ้ามีความอดทนและอดกลั้นต่อเหตุการณ์ที่ข้าพเจ้าไม่พึงปรารถนา	3.47	.09
10. เพื่อน ๆ มักจะมาขอคำแนะนำจากข้าพเจ้า	3.36	.81
11. ข้าพเจ้าสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศได้โดยไม่ขัดเขิน	3.79	.82
ค่าเฉลี่ย	3.77	.47

จากตารางที่ 7 นักศึกษามีการพัฒนาความมีอิสระในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) ข้อที่นักศึกษารายงานมากที่สุดคือ นักศึกษามีอิสระในการเลือกคบคนที่นักศึกษาพอใจ ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมาคือ นักศึกษาสามารถแยกแยะเพื่อนที่ดีและเพื่อนที่ไม่ดีได้ ($\bar{X} = 4.11$) และน้อยที่สุดคือ เพื่อน ๆ มักมาขอคำแนะนำจากนักศึกษา ($\bar{X} = 3.36$)

ตารางที่ 8 การกำหนดเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจน

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
1. ข้าพเจ้ามีการวางแผนในการเรียนก่อนข้างชัดเจน	3.48	.79
2. ข้าพเจ้ามีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต	3.64	.77
3. การศึกษาของข้าพเจ้าในปัจจุบัน ข้าพเจ้าใช้เป็นฐานในการเตรียมตัว เพื่อความมั่นคงของชีวิตในอนาคต	3.78	.84
4. ข้าพเจ้ามีจุดมุ่งหมายในด้านคู่ครองอย่างชัดเจน	3.30	1.05
5. ข้าพเจ้าคิดได้แล้วว่าอนาคตจะดำเนินชีวิตอย่างไร	3.48	.90
6. ข้าพเจ้ามีการวางแผนในการป้องกันปัญหาอย่างรอบคอบ	3.37	.80
7. ข้าพเจ้าคิดไว้แล้วว่า ข้าพเจ้าจะมีงานอดิเรกเมื่อสำเร็จการศึกษา	3.31	1.01
ค่าเฉลี่ย	3.48	.56

จากตารางที่ 8 นักศึกษามีการกำหนดเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) ข้อที่นักศึกษารายงานมากที่สุดคือ การศึกษาของนักศึกษาในปัจจุบัน นักศึกษาใช้เป็นฐานในการเตรียมตัวเพื่อความมั่นคงของชีวิตในอนาคต ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมาคือนักศึกษามีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต ($\bar{X} = 3.64$) และน้อยที่สุดคือนักศึกษามีจุดมุ่งหมายในด้านคู่ครองอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.30$)

ตารางที่ 9 การพัฒนาบุรณาการ

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
1. ข้าพเจ้ามีความสามารถในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง	3.47	.69
2. ข้าพเจ้าสามารถพัฒนาตนเองให้มีนิสัยดี	3.63	.73
3. ข้าพเจ้าเข้าสังคมมากขึ้น เพราะเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับคนที่มีการศึกษา	3.63	.89
4. ข้าพเจ้าสนใจเกี่ยวกับการเมืองและการบริหารของรัฐบาล	3.16	.91
5. ข้าพเจ้าทำกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และพัฒนาชุมชน	3.00	.87
6. ข้าพเจ้าจะชุกตรงไปตรงมาแม้ว่าจะต้องเสียผลประโยชน์ที่ควรจะได้	3.12	.95
7. ข้าพเจ้ามองโลกในแง่ดีและมีทัศนคติที่ดีต่อทุกคน	3.70	.84
8. ข้าพเจ้าเห็นว่าผลที่ได้รับอย่างเดียวกันอาจจะมาจากหลายสาเหตุ	3.90	.67
9. ข้าพเจ้ามีแนวทางในการดำเนินชีวิต เมื่อสำเร็จการศึกษา	3.76	.74
10. ข้าพเจ้าเข้าร่วมกริยาทำทางในอริยาบถต่าง ๆ	3.61	.78
11. ข้าพเจ้าสามารถพัฒนาตนเองในด้านศีลธรรม จรรยาเพิ่มขึ้น	3.70	.74
12. ข้าพเจ้าได้พัฒนาตนเองในด้านความรู้และคุณธรรม	3.76	.69
13. ข้าพเจ้ายอมรับความคิดเห็นและการกระทำของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล	4.00	.77
ค่าเฉลี่ย	3.57	.37

จากตารางที่ 9 นักศึกษามีการพัฒนาบุรณาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$) ข้อที่นักศึกษารายงานมากที่สุดคือ นักศึกษายอมรับความคิดเห็นและการกระทำของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมาคือ นักศึกษาเห็นว่าผลที่ได้รับอย่างเดียวกันอาจจะมาจากหลายสาเหตุ ($\bar{X} = 3.90$) และน้อยที่สุดคือ นักศึกษาทำกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และพัฒนาชุมชน ($\bar{X} = 3.00$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชน

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
1. สติปัญญา	4.29	.68
2. การพูด	4.15	.69
3. บุคลิกภาพ	4.15	.71
4. คุณธรรม	4.17	.80
5. การเมือง	3.29	.78
6. อาชีพ	4.26	.74
7. วัฒนธรรม	3.57	.78
8. การทำประโยชน์แก่สังคม	4.00	.80
9. ความรับผิดชอบ	4.43	.71
10. การวางแผน	4.14	.75
11. ความเชื่อมั่นในตนเอง	4.38	.69
12. ความสามัคคี	4.35	.82

จากตารางที่ 10 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน แนวทางที่นักศึกษาเห็นว่าควรพัฒนามากที่สุดคือ ความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมาคือ ความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{X} = 4.38$) และน้อยที่สุดคือ การเมือง ($\bar{X} = 3.29$)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนา
นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอเชียน

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมพัฒนานักศึกษา

ข้อความ	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด		กิจกรรมที่มหาวิทยาลัย ทำอยู่แล้วและควรทำ ต่อไป		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา ต่อไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. จัดบริการหนังสือและเอกสารใน ห้องสมุดอย่างพอเพียงและมี เจ้าหน้าที่คอยให้ความช่วยเหลือ และบริการ	135	44.7	165	54.6	2	0.7
2. จัดปฐมนิเทศสำหรับนักศึกษา เข้า เรียนใหม่ในภาคเรียนแรก มีกิจกรรม รับน้องใหม่ กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสทำความ รู้จักคุ้นเคยระหว่างนักศึกษาด้วย กัน คณาจารย์ และสถาบัน	98	32.5	193	63.9	11	3.6
3. จัดนิทรรศการทางวิชาการ สัมมนา อภิปราย บรรยาย ใ้วาที และ เสนอผลงานทางวิชาการของนักศึกษา ในแต่ละภาคการศึกษา	131	43.4	160	53.0	11	3.6
4. จัดให้มีการแสดงปฐกถาธรรมและ ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติธรรมทุก สัปดาห์	88	29.1	145	48.1	69	22.8

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความ	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด		กิจกรรมที่มหาวิทยาลัย ทำอยู่แล้วและควรทำ ต่อไป		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา ต่อไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
5. จัดตั้งชมรมฝึกการพูดและปรับปรุง บุคลิกภาพ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิหรือ ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาให้การ บรรยาย สาธิตและฝึกอบรมอย่าง สม่ำเสมอ	193	63.9	88	29.1	21	7.0
6. จัดแข่งขันกีฬาที่เป็นประจำทุกปีและ สนับสนุนให้นักกีฬาของมหาวิทยาลัย เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาระหว่าง มหาวิทยาลัยด้วย	120	39.7	163	54.0	19	6.3
7. เชิญนักการเมือง สมาชิกสภาผู้แทน- ราษฎร สมาชิกสภาจังหวัดหรือผู้- ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการ- เมืองมาบรรยายเกี่ยวกับการบริหาร และการปกครองประ เทศตามระบอบ- ประชาธิปไตย	141	46.7	84	27.8	77	25.5
8. จัดตั้งบริษัทจำลอง (Dummy Company) ภายในมหาวิทยาลัย เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เป็นที่ทดลอง และฝึกประสบการณ์จริงนอก เหนือ จากการ เรียนรู้ภาคทฤษฎี	141	46.7	152	50.3	9	3.0

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความ	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด		กิจกรรมที่มหาวิทยาลัย ทำอยู่แล้วและควรทำ ต่อไป		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา ต่อไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
9. จัดส่งนักศึกษาออกไปฝึกงานกับ บริษัท องค์กร สถานประกอบการ และหน่วยงานภายนอก เพื่อให้ นักศึกษามีทักษะในประสบการณ์วิชา ชีพอย่างเพียงพอ	174	57.6	123	40.7	5	1.7
10. จัดตั้งชมรมต่าง ๆ และรวมทั้ง องค์การนักศึกษา เพื่อส่งเสริมด้าน วิชาการ นันทนาการ และการอยู่ร่วม กันตามระบอบประชาธิปไตย	113	37.4	177	58.6	12	4.0
11. จัดตั้งห้องสมุดอาชีพภายใน มหาวิทยาลัย จัดกิจกรรมวันนัดพบ นายจ้าง และเชิญบุคคลที่ประสบ ผลสำเร็จในวิชาชีพมาให้ความรู้ และข้อคิดเห็นแก่นักศึกษา เป็นประจำ	148	49.0	134	44.4	20	6.6
12. จัดโครงการอาสาพัฒนาโครงการ พัฒนาผู้นำและกิจกรรมบำเพ็ญ ประโยชน์	66	21.8	214	70.9	22	7.3
13. จัดโครงการพัฒนาและอบรมจิตใจ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกนั่งสมาธิ จัดเตรียมวิทยากรให้คำแนะนำและ จัดสถานที่ให้ได้อย่าง เป็นสัดส่วน	105	34.8	129	42.7	68	22.5

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความ	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด		กิจกรรมที่มหาวิทยาลัย ทำอยู่แล้วและควรทำ ต่อไป		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา ต่อไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
14. จัดโครงการสอนพิเศษเพื่อส่งเสริม อาชีพทรง เช่น มีคฤเทศก์ คอมพิวเตอร์ พิมพ์ดีด ถ่ายภาพและ งานประดิษฐ์ต่าง ๆ	144	47.7	142	47.0	16	5.3
15. จัดเสนอข่าวสารข้อมูลด้านอาชีพ และบริการจัดหางานให้นักศึกษา ระหว่างปิดภาคเรียนและรวมทั้ง งานนอกเวลาเรียน	167	55.3	120	39.7	15	5.0
16. มอบหมายงานแบบโครงการ เช่น การจัดนิทรรศการ สัมมนาทาง วิชาการ การแข่งขันกีฬา ฯลฯ ให้ นักศึกษาดำเนินการ เพื่อให้รู้จัก บทบาท ความรับผิดชอบและรู้จัก ทำงานร่วมกัน	124	41.1	125	41.4	53	17.5
17. จัดสอนพิเศษแก่นักศึกษาที่เรียนอ่อน เพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านสติปัญญา	202	66.9	82	27.1	18	6.0
18. จัดอบรมและสอนพิเศษให้แก่นักศึกษา ที่จะสำเร็จการศึกษาเพื่อเตรียมตัว และเตรียมพร้อมในการสอบเข้าทำ งานหรือศึกษาค้น	217	71.9	79	26.1	6	2.0

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความ	กิจกรรมที่ควรพัฒนามากที่สุด		กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยทำอยู่แล้วและควรทำต่อไป		กิจกรรมที่ยังไม่จำเป็นที่จะพัฒนาต่อไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
	19. จัดกิจกรรมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและบริษัท องค์กรภายนอก ทั้งทางด้านวิชาการ การฝึกงาน การศึกษาดูงาน และรวมทั้งการเชิญนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จในด้านอาชีพมาให้ความรู้แก่นักศึกษา โดยตรงเป็นประจำ	189	62.6	107	35.4	6
20. จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย ในเทศกาลประจำปี เช่น วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ วันลอยกระทง หรือ วันมาฆบูชา เป็นต้น	102	33.8	146	48.3	54	17.9

จากตารางที่ 11 ความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนา นักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชน

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. กิจกรรมที่ควรพัฒนามากที่สุด นักศึกษาเห็นว่ากิจกรรมที่ควรพัฒนามากที่สุดตามลำดับคือ จัดอบรมและสอนพิเศษให้แก่นักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษา เพื่อเตรียมตัวและ เตรียมพร้อมในการสอบเข้าทำงาน (ร้อยละ 71.9) รองลงมาคือ จัดสอนพิเศษแก่นักศึกษาที่เรียนอ่อน เพื่อพัฒนา นักศึกษาทางด้านสติปัญญา (ร้อยละ 66.9) และจัดตั้งชมรมฝึกการพูดและปรับปรุงบุคลิกภาพ โดย

มีผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาให้การบรรยาย สาธิตและฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ (ร้อยละ 63.9)

2. กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยทำอยู่แล้วและควรทำต่อไป นักศึกษาเห็นว่า กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยทำอยู่แล้วและควรทำต่อไป ตามลำดับคือ จัดโครงการอาสาพัฒนา โครงการพัฒนาผู้นำ และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ (ร้อยละ 70.9) รองลงมาคือ จัดประชุมนิเทศสำหรับนักศึกษาเข้าเรียนใหม่ในภาคเรียนแรก มีกิจกรรมรับน้องใหม่ กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีโอกาสทำความรู้จักคุ้นเคยระหว่างนักศึกษาด้วยกัน คณาจารย์ และสถาบัน (ร้อยละ 63.9) และจัดตั้งชมรมต่าง ๆ และรวมทั้งองค์การนักศึกษาเพื่อส่งเสริมด้านวิชาการ นันทนาการ และการอยู่ร่วมกันตามระบอบประชาธิปไตย (ร้อยละ 58.6)

3. กิจกรรมที่ยังไม่จำเป็นที่จะพัฒนา นักศึกษาเห็นว่า กิจกรรมที่ยังไม่จำเป็นที่จะพัฒนา ตามลำดับคือ เชิญนักการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาจังหวัดหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการเมืองมาบรรยาย เกี่ยวกับการบริหารและการปกครองประเทศตามระบอบประชาธิปไตย (ร้อยละ 25.5) รองลงมาคือ จัดให้มีการแสดงปาฐกถาธรรมและส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติธรรมทุกสัปดาห์ (ร้อยละ 22.8) และจัดโครงการพัฒนาและอบรมจิตใจ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกนั่งสมาธิ จัดเตรียมวิทยากรให้คำแนะนำและจัดสถานที่ให้ได้อย่าง เป็นสัดส่วน (ร้อยละ 22.5)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของอาจารย์

ตารางที่ 12 สถานภาพของอาจารย์

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	73	43.5
หญิง	95	56.5
รวม	168	100.00
2. ประสบการณ์ในการทำงานที่มหาวิทยาลัย เอกชน		
1 - 3 ปี	31	18.5
4 - 6 ปี	42	25.0
7 - 9 ปี	44	26.2
10 - 13 ปี	30	17.8
มากกว่า 13 ปี	21	12.5

จากตารางที่ 12 อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 168 คน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เพศ อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามเป็นอาจารย์ชาย 73 คน (ร้อยละ 43.5) และเป็นอาจารย์หญิง 95 คน (ร้อยละ 56.5)

2. ประสบการณ์ในการทำงาน อาจารย์มีประสบการณ์ในการทำงานที่มหาวิทยาลัย-เอกชนระหว่าง 7 - 9 ปี มากที่สุด มีจำนวน 44 คน (ร้อยละ 26.2) รองลงมาคือ อาจารย์มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 4 - 6 ปี มีจำนวน 42 คน (ร้อยละ 25.0) และอาจารย์มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 13 ปี น้อยที่สุด มีจำนวน 21 คน (ร้อยละ 12.5)

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชนตามแนวทฤษฎีการพัฒนานักศึกษาของซิคเกอร์ทั้ง 7 ด้าน ได้เสนอในตารางที่ 13 - 19 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 13 การพัฒนาสมรรถภาพ

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
1. ความสามารถในการอ่านหนังสือได้อย่างรวดเร็ว	3.30	.72
2. ความสามารถในการสรุปใจความสำคัญของ เรื่องที่อ่าน	3.16	.69
3. ความสามารถในการถ่ายทอดความคิดไปสู่การ เขียนอย่างมีระบบ	3.07	.71
4. ความสามารถในการแสดงความคิดเห็น อภิปราย และโต้ตอบ ในชั้นเรียนอย่างมีเหตุผล	3.19	.81
5. ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านฝีมือ	3.34	.78
6. การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	3.14	.72
7. การรักษาสุขภาพ	3.32	.70
8. ความมีมนุษยสัมพันธ์	3.69	.70
9. ความสามารถในการด้านความคิดสร้างสรรค์	3.53	.78
ค่าเฉลี่ย	3.30	.44

จากตารางที่ 13 อาจารย์เห็นว่านักศึกษามีการพัฒนาสมรรถภาพอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่านักศึกษามีการพัฒนามากที่สุดคือ ความมีมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมาคือ ความสามารถในการด้านความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.53$) และน้อยที่สุดคือ ความสามารถในการถ่ายทอดความคิดไปสู่การ เขียนอย่างมีระบบ ($\bar{X} = 3.07$)

ตารางที่ 14 การพัฒนาอารมณ์

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
1. ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม เมื่อถูกกระทบทางอารมณ์	3.20	.63
2. การยอมรับคำวิจารณ์จากผู้อื่น	3.19	.68
3. ความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์ในแต่ละสถานการณ์ตามเวลาและสถานที่อย่างเหมาะสม	3.22	.59
4. การแสดงความมีน้ำใจต่อผู้อื่น	3.55	.73
5. ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและกลุ่มเพื่อน	3.70	.75
6. นักศึกษามีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้รู้ชนะรู้เอื้อเฟื้อ	3.49	.73
7. นักศึกษามีความอดทนและอดกลั้นต่อเหตุการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา	3.17	.66
ค่าเฉลี่ย	3.36	.46

จากตารางที่ 14 อาจารย์เห็นว่านักศึกษามีการพัฒนาอารมณ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่านักศึกษามีการพัฒนาอารมณ์มากที่สุดคือ ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและกลุ่มเพื่อน ($\bar{X} = 3.70$) รองลงมาคือ การแสดงความมีน้ำใจต่อผู้อื่น ($\bar{X} = 3.55$) และน้อยที่สุดคือ นักศึกษามีความอดทนและอดกลั้นต่อ เหตุการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา ($\bar{X} = 3.17$)

ตารางที่ 15 การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
1. นักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน	3.31	.88
2. นักศึกษามีความมั่นใจในตนเอง	3.36	.79
3. ความสามารถในการตัดสินใจด้วยตนเอง	3.35	.84
4. ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	3.51	.81
5. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามความพอใจของตน	3.50	.83
6. นักศึกษากล้าแสดงออกถึงความสามารถของตน	3.37	.76
7. นักศึกษามีความเป็นตัวของตัวเอง	3.39	.76
8. นักศึกษาสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง	3.57	.76
ค่าเฉลี่ย	3.42	.65

จากตารางที่ 15 อาจารย์เห็นว่านักศึกษามีการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่าการพัฒนามากที่สุดคือ นักศึกษาสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.57$) รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 3.51$) และน้อยที่สุดคือ นักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.31$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 การพัฒนาความมีเอกลักษณ์

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
1. นักศึกษามีเอกลักษณ์ในการแต่งกาย	3.60	.83
2. นักศึกษามีจุดมคติจุดมการณ้เป็นของตัวเอง	3.40	.88
3. นักศึกษานิยมลอกเลียนแบบบุคคลที่เด่นมา เป็น เอกลักษณ์ของคน	3.41	.82
4. นักศึกษาแสดงพฤติกรรมและการแต่งกายได้เหมาะสมกับ เพศ ของคน	3.51	.78
5. นักศึกษาไม่หา เสริมสร้าง และพัฒนาบุคลิกภาพเฉพาะคน	3.28	.79
6. นักศึกษาให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม	2.98	.75
ค่าเฉลี่ย	3.36	.58

จากตารางที่ 16 อาจารย์เห็นว่านักศึกษามีการพัฒนาความมีเอกลักษณ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่านักศึกษามีการพัฒนามากที่สุดคือ นักศึกษามีเอกลักษณ์ในการแต่งกาย ($\bar{X} = 3.60$) รองลงมาคือ นักศึกษาแสดงพฤติกรรมและการแต่งกายได้เหมาะสมกับเพศของคน ($\bar{X} = 3.51$) และน้อยที่สุดคือ นักศึกษาให้ความสำคัญในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 2.98$)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 การพัฒนาความมีอิสระในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
1. การเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์	3.16	.79
2. การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล	3.28	.72
3. ความคล่องตัวในการทำงานทั้งในและนอกสถาบัน	3.44	.86
4. การสังสรรค์กับเพื่อนร่วมสถาบันในโอกาสต่าง ๆ	3.62	.86
5. ความสามารถในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศโดยไม่ขัดเขิน	3.81	.76
6. ความสามารถในการเลือกคบคน	3.45	.71
7. ความใจกว้าง	3.52	.74
ค่าเฉลี่ย	3.47	.54

จากตารางที่ 17 อาจารย์เห็นว่านักศึกษามีการพัฒนาความมีอิสระในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่า นักศึกษามีการพัฒนามากที่สุด คือ ความสามารถในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศโดยไม่ขัดเขิน ($\bar{X} = 3.81$) รองลงมาคือ การสังสรรค์กับเพื่อนร่วมสถาบันในโอกาสต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.62$) และน้อยที่สุดคือ การเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ($\bar{X} = 3.16$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 การกำหนดเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจน

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
1. นักศึกษามีการวางแผนในการเรียน	3.10	.80
2. นักศึกษามีการวางแผน เพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต	3.21	.88
3. นักศึกษามีความพยายามในการวางแผนป้องกันและแก้ปัญหา อย่างรอบคอบ	3.07	.77
4. นักศึกษามีความรู้สึที่ดีต่อวิชาชีพที่กำลังศึกษา	3.40	.74
5. นักศึกษามักจะ เข้าร่วมกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิชาชีพที่กำลังศึกษา	3.45	.88
6. นักศึกษาใช้ชีวิตอยู่ในสถาบันได้อย่างมีความสุข	3.57	.68
ค่าเฉลี่ย	3.30	.60

จากตารางที่ 18 อาจารย์เห็นว่านักศึกษามีการกำหนดเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่านักศึกษามีการพัฒนามากที่สุดคือ นักศึกษาใช้ชีวิตอยู่ในสถาบันได้อย่างมีความสุข ($\bar{X} = 3.57$) รองลงมาคือ นักศึกษามักจะ เข้าร่วมกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิชาชีพที่กำลังศึกษา ($\bar{X} = 3.45$) และน้อยที่สุดคือ นักศึกษามีความพยายามในการวางแผนป้องกันและแก้ปัญหาอย่างรอบคอบ ($\bar{X} = 3.07$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 การพัฒนาบุรณาการ

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
1. ความสามารถในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง	3.42	.72
2. การแสดงออกทางพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ	3.43	.64
3. มีการทำงานอย่างเป็นระบบและมีแบบแผน	3.27	.77
4. มีการวางแผนอย่างรอบคอบเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.22	.76
5. ความสนใจใฝ่รู้เกี่ยวกับสังคม เพื่อหาทางพัฒนาให้ดีขึ้น	3.23	.81
6. นักศึกษาสนใจความเสมอภาคในสังคม	3.29	.80
7. นักศึกษามองโลกในแง่ดี	3.53	.67
8. นักศึกษามีวุฒิภาวะทางอารมณ์	3.43	.67
9. นักศึกษายอมรับความคิดเห็นและการกระทำของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล	3.44	.64
ค่าเฉลี่ย	3.36	.51

จากตารางที่ 19 อาจารย์เห็นว่านักศึกษามีการพัฒนาบุรณาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) ข้อที่อาจารย์เห็นว่านักศึกษามีการพัฒนามากที่สุดคือ นักศึกษามองโลกในแง่ดี ($\bar{X} = 3.53$) รองลงมาคือ นักศึกษายอมรับความคิดเห็นและการกระทำของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 3.44$) และน้อยที่สุดคือ มีการวางแผนอย่างรอบคอบเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.22$)

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนานักศึกษาของ มหาวิทยาลัย เอกชน

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนานักศึกษา ของมหาวิทยาลัย เอกชน

ข้อความ	\bar{X}	S.D.
1. สติปัญญา	4.38	.63
2. การพูด	3.94	.66
3. บุคลิกภาพ	3.98	.67
4. คุณธรรม	4.20	.74
5. การเมือง	3.35	.63
6. อาชีพ	4.24	.69
7. วัฒนธรรม	3.53	.70
8. การทำประโยชน์แก่สังคม	3.91	.77
9. ความรับผิดชอบ	4.20	.72
10. การวางแผน	4.10	.67
11. ความเชื่อมั่นในตนเอง	4.15	.64
12. ความสามัคคี	4.04	.64

จากตารางที่ 20 ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนานักศึกษาของ มหาวิทยาลัย เอกชน แนวทางที่อาจารย์เห็นว่าควรพัฒนามากที่สุดคือ สติปัญญา ($\bar{X} = 4.38$) รองลงมาคือ อาชีพ ($\bar{X} = 4.24$) และน้อยที่สุดคือ การเมือง ($\bar{X} = 3.35$)

ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนา
นักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชน

ตารางที่ 21 ความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมพัฒนานักศึกษาของ
มหาวิทยาลัย เอกชน

ข้อความ	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด		กิจกรรมที่มหาวิทยาลัย ทำอยู่แล้วและควรทำ ต่อไป		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา ต่อไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. จัดบริการหนังสือและ เอกสารใน ห้องสมุดอย่างพอเพียงและมี เจ้าหน้าที่คอยให้ความช่วยเหลือ และบริการ	54	32.1	114	67.9	0	0
2. จัดปฐมนิเทศสำหรับนักศึกษา เข้า เรียนใหม่ในภาคเรียนแรก มีกิจกรรม รับน้องใหม่ กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์เพื่อ ให้นักศึกษาได้มีโอกาสนำความรู้จาก คุณครูระหว่างนักศึกษาด้วยกัน คณาจารย์ และสถาบัน	38	22.6	127	75.6	3	1.8
3. จัดนิทรรศการทางวิชาการ สัมมนา อภิปราย บรรยาย ใ้วาที และ เสนอผลงานทางวิชาการของนักศึกษา ในแต่ละภาคการศึกษา	68	40.5	95	56.5	5	3.0
4. จัดให้มีการแสดงปาฐกถาธรรมและ ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติธรรมทุก สัปดาห์	46	27.4	96	57.1	26	15.5

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อความ	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด		กิจกรรมที่มหาวิทยาลัย ทำอยู่แล้วและควรทำ ต่อไป		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา ต่อไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
5. จัดตั้งชมรมฝึกการพูดและปรับปรุง บุคลิกภาพ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิหรือ ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาให้การ บรรยาย สาธิตและฝึกอบรมอย่าง สม่ำเสมอ	72	42.8	92	54.8	4	2.4
6. จัดแข่งขันกีฬาเป็นประจำปีและ สนับสนุนให้นักกีฬาของมหาวิทยาลัย เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาระหว่าง มหาวิทยาลัย	66	39.3	78	46.4	24	14.3
7. เชิญนักการเมือง สมาชิกสภาผู้แทน- ราษฎร สมาชิกสภาจังหวัดหรือผู้- ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการ- เมืองมาบรรยายเกี่ยวกับการบริหาร และการปกครองประ เทศตามระบอบ- ประชาธิปไตย	58	34.5	70	41.7	40	23.8
8. จัดตั้งบริษัทจำลอง (Dummy Company) ภายในมหาวิทยาลัย เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ เป็นที่ทดลอง และฝึกประสบการณ์จริงนอก เหนือ จากการ เรียนรู้ภาคทฤษฎี	52	31.0	111	66.0	5	3.0

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อความ	กิจกรรมที่ควรพัฒนามากที่สุด		กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยทำอยู่แล้วและควรทำต่อไป		กิจกรรมที่ยังไม่จำเป็นที่จะพัฒนาต่อไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
	9. จัดส่งนักศึกษาออกไปฝึกงานกับ บริษัท องค์กร สถานประกอบการ และหน่วยงานภายนอก เพื่อให้ นักศึกษามีทักษะในประสบการณ์ วิชาชีพอย่างเพียงพอ	49	29.1	115	68.5	4
10. จัดตั้งชมรมต่าง ๆ และรวมทั้ง องค์กรนักศึกษาเพื่อส่งเสริมด้าน วิชาการนันทนาการและการอยู่ร่วม กันตามระบอบประชาธิปไตย	36	21.4	109	64.9	23	13.7
11. จัดตั้งห้องสมุดอาชีพภายใน มหาวิทยาลัย จัดกิจกรรมวันนัดพบ นายจ้าง และ เชิญบุคคลที่ประสบ ผลสำเร็จในวิชาชีพมาให้ความรู้ และข้อคิดเห็นแก่นักศึกษาเป็นประจำ	79	47.0	74	44.0	15	9.0
12. จัดโครงการอาสาพัฒนาโครงการ พัฒนาผู้นำและกิจกรรมบำเพ็ญ ประโยชน์	40	23.8	110	65.5	18	10.7
13. จัดโครงการพัฒนาและอบรมจิตใจ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกนั่งสมาธิ จัดเตรียมวิทยากรให้คำแนะนำและ จัดสถานที่ให้อย่างเป็นสัดส่วน	44	26.2	87	51.8	37	22.0

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อความ	กิจกรรมที่ควร พัฒนามากที่สุด		กิจกรรมที่มหาวิทยาลัย ทำอยู่แล้วและควรทำ ต่อไป		กิจกรรมที่ยังไม่ จำเป็นที่จะพัฒนา ต่อไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
14. จัดโครงการสอนพิเศษเพื่อส่งเสริม อาชีพทรง เช่น มีคศุเทศก์ คอมพิวเตอร์ พิมพ์ดีด ถ่ายภาพ และงานประดิษฐ์ต่าง ๆ	49	29.2	111	66.0	8	4.8
15. จัดเสนอข่าวสารข้อมูลด้านอาชีพ และบริการจัดหางานให้นักศึกษา ระหว่างปิดภาคเรียนและรวมทั้ง งานนอกเวลาเรียน	55	32.7	112	66.7	1	0.6
16. มอบหมายงานแบบโครงการ เช่น กำรจัดนิทรรศการ สัมมนาทาง วิชาการ การแข่งขันกีฬา ฯลฯ ให้นักศึกษาคำเนินการเพื่อให้รู้ จักทำงานร่วมกัน	59	35.2	98	58.3	11	6.5
17. จัดสอนพิเศษแก่นักศึกษาที่เรียนอ่อน เพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านสติปัญญา	63	37.5	96	57.1	9	5.4
18. จัดอบรมและสอนพิเศษให้แก่นักศึกษา ที่จะสำเร็จการศึกษาเพื่อเตรียมตัว และเตรียมพร้อมในการสอบ เข้าทำ งานหรือศึกษาต่อ	66	39.3	95	56.5	7	4.2

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อความ	กิจกรรมที่ควรพัฒนามากที่สุด		กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยทำอยู่แล้วและควรทำต่อไป		กิจกรรมที่ยังไม่จำเป็นที่จะพัฒนาต่อไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
19. จัดกิจกรรมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและบริษัท องค์กรภายนอก ทั้งทางด้านวิชาการ การฝึกงาน การศึกษาของงาน และรวมทั้งการเชิญนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จในด้านอาชีพมาให้ความรู้แก่นักศึกษาโดยตรงเป็นประจำ	65	38.7	101	60.1	2	1.2
20. จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย ในเทศกาลประจำปี เช่น วันสงกรานต์ วันขึ้นปีใหม่ วันลอยกระทง หรือ วันมาฆบูชา เป็นต้น	59	35.1	86	51.2	23	13.7

จากตารางที่ 21 ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาของมหาวิทยาลัยเอกชน

จากการศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ สรุปได้ดังนี้

1. กิจกรรมที่ควรจะพัฒนามากที่สุด อาจารย์เห็นว่ากิจกรรมที่ควรจะพัฒนามากที่สุดตามลำดับคือ จัดตั้งห้องสมุดอาชีพภายในมหาวิทยาลัย จัดกิจกรรมวันนัดพบนายจ้าง และ เชิญบุคคลที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพมาให้ความรู้และข้อคิดเห็นแก่นักศึกษาเป็นประจำ (ร้อยละ 47.0) รองลงมา

คือ จัดตั้งชมรมฝึกการพูดและปรับปรุงบุคลิกภาพ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมาให้การบรรยาย สาธิตและฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ (ร้อยละ 42.8) และจัดนิทรรศการทางวิชาการสัมมนา อภิปราย ใ้วาทีและเสนอผลงานทางวิชาการของนักศึกษาในแต่ละภาคเรียน (ร้อยละ 40.5)

2. กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยทำอยู่แล้วและควรทำต่อไป อาจารย์เห็นว่า กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยทำอยู่แล้วและควรทำต่อไปตามลำดับคือ จัดปฐมนิเทศสำหรับนักศึกษาเข้าเรียนใหม่ในภาคเรียนแรก มีกิจกรรมรับน้องใหม่ กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสทำความรู้จักคุ้นเคยระหว่างนักศึกษาด้วยกัน คณาจารย์ และสถาบัน (ร้อยละ 75.6) รองลงมาคือ จัดส่งนักศึกษาออกไปฝึกงานกับบริษัท องค์การสถานประกอบการ และหน่วยงานภายนอก เพื่อให้ศึกษามีทักษะในประสบการณ์วิชาชีพอย่างเพียงพอ (ร้อยละ 68.5) และจัดบริการหนังสือและเอกสารในห้องสมุดอย่างพอเพียง มีเจ้าหน้าที่คอยให้ความช่วยเหลือและบริการ (ร้อยละ 67.9)

3. กิจกรรมที่ยังไม่จำเป็นที่จะพัฒนา อาจารย์เห็นว่ากิจกรรมที่ยังไม่จำเป็นที่จะพัฒนาตามลำดับคือ เชิญนักการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาจังหวัดหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการเมืองมาบรรยาย เกี่ยวกับการบริหาร และการปกครองประเทศตามระบอบประชาธิปไตย (ร้อยละ 23.8) รองลงมาคือ จัดโครงการพัฒนาและอบรมจิตใจ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกนั่งสมาธิ จัดเตรียมวิทยากรให้คำแนะนำและจัดสถานที่ให้ได้อย่าง เป็นสัดส่วน (ร้อยละ 22.0) และจัดให้มีการแสดงปาฐกถาธรรม และส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติธรรมทุกสัปดาห์ (ร้อยละ 15.5)

สรุป ผลการรายงานของนักศึกษาและความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับการพัฒนา นักศึกษาคตามแนวทฤษฎีการพัฒนานักศึกษาของซิกเกอร์ทั้ง 7 ด้าน นั้น นักศึกษารายงานว่า นักศึกษามีการพัฒนาอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ การพัฒนาสมรรถภาพ การพัฒนาความมีเอกลักษณ์ การพัฒนาความมีอิสระในการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล และการพัฒนานิสัยการ ส่วนการพัฒนาอารมณ์ การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง และการกำหนดเป้าหมายในชีวิตอย่างชัดเจนนั้น นักศึกษารายงานว่า นักศึกษามีการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับอาจารย์มีความเห็นว่า นักศึกษามีการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เมื่อพิจารณาถึงความคิดเห็นของนักศึกษาและ

อ. เก่ง กิ่งแก้ว ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ จ. อุบลราชธานี ผศ. พันธุ์ ควร พงษ์พานิช อ. วิปจิต วัฒนวงศ์ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ จ. อุบลราชธานี

อาจารย์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาของมหาวิทยาลัยเอกชนนั้น นักศึกษาเห็นว่าควรพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมมากที่สุด ส่วนอาจารย์เห็นว่าควรพัฒนาสติปัญญามากที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย